32000R2826

L 328/2 *ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ* 23.12.2000

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 2826/2000
ze dne 19. prosince 2000
o informačních a propagačních opatřeních pro zemědělské produkty na vnitřním trhu

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 37 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([2]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([3]),

s ohledem na stanovisko Výboru regionů,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle stávajících odvětvových předpisů může Společenství uskutečňovat na vnitřním trhu propagaci některých zemědělských produktů.

(2) Na základě získaných zkušeností a předpokládaného vývoje na trzích a za účelem zajištění úplné informovanosti spotřebitelů je třeba provádět na vnitřním trhu komplexní a důslednou informační a propagační politiku týkající se zemědělských produktů, metod jejich produkce a doplňujícím způsobem potravinářských výrobků, stejně jako je to stanoveno ve vztahu ke třetím zemím, aniž by však byla podporována spotřeba jakéhokoli produktu z důvodu jeho zvláštního původu.

(3) Taková politika doplní a účelně posílí opatření členských států a zlepší zejména vnímání produktů spotřebiteli ve Společenství, zvláště pokud jde o jakost, výživovou hodnotu a zdravotní nezávadnost potravin a metody produkce.

(4) Měly by být stanoveny podmínky pro výběr dotčených produktů a odvětví, jakož i témat, kterých se bude týkat propagační kampaň Společenství.

(5) Pro zajištění provázanosti a účinnosti programů je třeba stanovit hlavní směry, podle kterých se pro každý dotčený produkt nebo odvětví vymezí obecné zásady vztahující se na podstatné prvky daných programů.

(6) S přihlédnutím k technické povaze prováděných úkolů by měla mít Komise možnost obrátit se na výbor odborníků na styk s veřejností nebo na technické asistenty.

(7) Musí být stanoveny podmínky pro financování těchto opatření. Společenství by obecně mělo nést pouze část nákladů na opatření, aby se o odpovědnost dělilo s navrhujícími organizacemi a zúčastněnými členskými státy. Ve výjimečných případech se však může ukázat vhodnější nevyžadovat finanční spoluúčast dotčeného členského státu. V případě informací o některých předpisech Společenství týkajících se původu produktu, ekologické produkce a s ní souvisejícího loga a etiket, jakož i grafických symbolů stanovených těmito právními předpisy, zejména v nejvzdálenějších oblastech, lze rozdělení financování mezi Společenství a členský stát odůvodnit potřebou dostatečně informovat veřejnost o těchto poměrně nových předpisech.

(8) Pro zajištění nejvyšší efektivnosti nákladů na zvolená opatření je třeba provádění těchto opatření svěřit vhodným postupem subjektům, které disponují potřebnou strukturou a znalostmi.

(9) Aby se dohlédlo na náležité provádění programů a na dopad opatření, měly by být účinně sledovány členskými státy a výsledky by měl vyhodnocovat nezávislý subjekt.

(10) Potřebná prováděcí opatření k tomuto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady č. 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených ([4]).

(11) Výdaje na financování opatření a technické pomoci Společenství by měly být považovány za výdaje ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. e) nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ze dne 17. května 1999 o financování společné zemědělské politiky ([5]).

(12) Ustanovení týkající se propagačních opatření obsažená v odvětvových přepisech se liší ve svých prováděcích pravidlech a byla často měněna. To ztěžuje jejich používání. Proto by měla být harmonizována a zjednodušena tím, že budou shrnuta do jediného znění. V souladu s tím by měly být odvětvové předpisy a pravidla týkající se propagace zrušeny.

(13) Měla by být stanovena vhodná opatření pro zajištění přechodu od odvětvových předpisů a pravidel k nové právní úpravě stanovené tímto nařízením,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Společenství může zcela nebo částečně financovat informační a propagační opatření na svém území, která se týkají zemědělských produktů a metod jejich produkce, jakož i potravinářských produktů.

([1]) Úř. věst. C 365 E, 19.12.2000, s. 270.
([2]) Stanovisko ze dne 15. prosince 2000 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
([3]) Stanovisko ze dne 15. prosince 2000 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
([4]) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.
([5]) Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 103.

2. Opatření podle odstavce 1 nesmějí být zaměřena na určité obchodní značky, ani nesmějí navádět ke spotřebě produktu z důvodu jeho původu. Toto ustanovení však nevylučuje uvádění původu produktu, na který se vztahuje opatření podle článku 2, jestliže jde o označení v rámci pravidel Společenství.

Článek 2

Opatření podle článku 1 jsou:

a) styk s veřejností, propagace a reklama, zejména zdůrazňující podstatné znaky a výhody produktů Společenství, zvláště s ohledem na jakost a nezávadnost potravin, zvláštní metody produkce, výživnou a zdravotní hodnotu, označování etiketou, dobré životní podmínky zvířat a šetrnost k životnímu prostředí;

b) účast na vnitrostátních a mezinárodních akcích, veletrzích nebo výstavách, zvláště v podobě výstavních stánků zaměřených na zlepšení vnímání produktů Společenství;

c) informační opatření zejména k předpisům Společenství týkajícím se chráněného označení původu (CHOP), chráněného zeměpisného označení (CHZO), zaručených tradičních specialit, ekologického zemědělství, označování etiketou, jakož i ke grafickým symbolů stanoveným právními předpisy v oblasti zemědělství, a to zejména pro nejvzdálenější oblasti;

d) informační opatření, zejména k předpisům Společenství týkajícím se jakostních vín stanovených pěstitelských oblastí (jakostní vína s. o.), vín se zeměpisným označením a lihovin se zeměpisným označením nebo vyhrazeným tradičním označením;

e) studie vyhodnocující výsledky propagačních a informačních opatření.

Článek 3

Odvětví a produkty, na něž by se mohla opatření uvedená v článku 1 vztahovat, se určí podle těchto podmínek:

a) příležitost zdůraznit u příslušného produktu jakost, podstatné znaky, zvláštní metodu produkce, výživnou a zdravotní hodnotu, nezávadnost, ohled na dobré životní podmínky zvířat a šetrnost k životnímu prostředí prostřednictvím tematických kampaní zaměřených na určité cílové skupiny;

b) zavedení systému označování etiketou pro informování spotřebitelů a systému pro zjišťování původu a kontrolu produktů;

c) potřeba odstranění zvláštních nebo krátkodobých obtíží v určitých odvětvích;

d) příležitost informovat o významu právní úpravy Společenství týkající se CHOP/CHZO, zaručených tradičních specialit a ekologického zemědělství;

e) příležitost informovat o významu právní úpravy Společenství týkající se jakostních vín s. o., vín se zeměpisným označením a lihovin se zeměpisným označením nebo s vyhrazeným tradičním označením.

Článek 4

1. Postupem podle článku 13 sestaví Komise každé dva roky seznam témat a produktů uvedených v článku 3. V případě potřeby však může tento seznam stejným postupem v mezidobí měnit.

2. Před sestavením seznamu podle odstavce 1 může Komise konzultovat Stálou skupinu pro propagaci zemědělských produktů při Poradním výboru pro jakost a zdravotní nezávadnost zemědělské produkce.

Článek 5

1. Pro každé odvětví nebo produkt stanoví Komise postupem podle čl. 13 odst. 2 strategii s hlavními směry, kterým musí odpovídat návrhy informačních a propagačních programů.

2. V rámci stanovení strategie podle odstavce 1 může Komise konzultovat Stálou skupinu pro propagaci zemědělských produktů při Poradním výboru pro jakost a zdravotní nezávadnost zemědělské produkce.

3. Tyto hlavní směry zahrnují obecné zásady, zejména pro:

a) cíle a cílové skupiny;

b) jedno téma nebo více témat, na která se budou vztahovat zvolená opatření;

c) druhy opatření, jež mají být přijata;

d) dobu trvání programů;

e) předběžné rozčlenění prostředků určených Společenstvím na programy, a to podle trhů a druhu opatření.

Článek 6

1. Při uskutečňování opatření podle čl. 2 písm. a), b) a d) a v souladu s hlavními směry podle článku 5 sestaví oborová a/nebo mezioborová organizace či více těchto organizací, která zastupuje či které zastupují dané odvětví či daná odvětví, ve spolupráci s provádějícím subjektem, který byl jimi vybrán na základě soutěže uskutečněné vhodným způsobem, informační a propagační programy, jejichž délka trvání nepřekročí 36 měsíců. Programy se mohou vztahovat na jeden nebo více členských států, které vymezí seznam úkolů s podmínkami pro vyhodnocení programů. Programy mohou vycházet z organizace na evropské úrovni nebo z organizace na úrovni jednoho nebo více členských států. Přednost mají posledně jmenované programy.

2. Dotčený členský stát nebo dotčené členské státy posoudí vhodnost programů a skutečnost, zda programy a navrhované provádějící subjekty vyhovují tomuto nařízení, jakož i hlavním směrům a jejich příslušnému seznamu úkolů. Rovněž prověří efektivnost nákladů na dotyčné programy. Členský stát nebo členské státy potom v rámci dostupných prostředků sestaví předběžné seznamy vybraných programů a subjektů a zavážou se ke spoluúčasti na financování těchto programů.

3. Členské státy předloží Komisi předběžný seznam vybraných programů a subjektů, jakož i opisy programů.

Jestliže Komise shledá, že předložený program není v souladu s pravidly Společenství nebo s hlavními směry, uvědomí ve lhůtě, jež bude stanovena, dotyčný členský stát nebo dotyčné členské státy o nezpůsobilosti celého programu nebo jeho části k tomu, aby byl přijat. Po uplynutí této lhůty se program považuje za způsobilý k přijetí.

Členské státy zohlední případné připomínky Komise sdělené v této lhůtě. Po uplynutí lhůty sestaví členský stát nebo členské státy konečný seznam vybraných programů a neprodleně jej postoupí Komisi.

Komise při nejbližší příležitosti uvědomí řídící výbory uvedené v článku 13 o vybraných programech a o prostředcích na ně vyčleněných.

Článek 7

1. Jestliže neexistují informační programy pro jedno nebo více opatření uvedených v čl. 2 písm. c) předkládaných organizacemi uvedenými v článku 6, sestaví dotčený členský stát či členské státy na základě hlavních směrů stanovených Komisí seznam úkolů a prostřednictvím veřejného výběrového řízení vybere či vyberou subjekt, který pověří prováděním programu, na jehož financování se zaváže či zaváží podílet.

2. Zašle Komisi údaje o vybraném programu spolu s odůvodněným stanoviskem k vhodnosti programu, k souladu programu a navrženého subjektu s tímto nařízením a příslušnými hlavními směry, jakož i k vyhodnocení efektivnosti nákladů.

3. Na prověření programů Komisí a jejich konečné schválení členskými státy se vztahuje čl. 6 odst. 3 druhý, třetí a čtvrtý pododstavec.

Článek 8

1. K vypracování hlavních směrů podle článku 5 se může Komise obrátit na výbor nezávislých odborníků na styk s veřejností nebo na technické asistenty.

2. Komise v otevřeném nebo omezeném výběrovém řízení vybere:

a) jednoho nebo více technických asistentů podle odstavce 1;

b) jeden nebo více subjektů pověřených vyhodnocováním výsledků opatření prováděných podle článků 6 a 7.

Článek 9

1. Společenství financuje:

a) v plném rozsahu opatření podle čl. 2 písm. e);

b) částečně ostatní propagační a informační opatření uvedená v článku 2.

2. Příspěvek Společenství na financování opatření podle odst. 1 písm. b) nesmí překročit 50 % skutečných nákladů na opatření.

Aniž je dotčen odstavec 4, přispívají členské státy na financování opatření podle odstavce 2 ve výši 20 % jejich skutečných nákladů; zbývající část hradí navrhující organizace. Podíl placený členskými státy a/nebo oborovými nebo mezioborovými organizacemi může být rovněž financován z příjmů obdobných daním.

3. V řádně odůvodněných případech a za podmínky, že program je zjevně v zájmu Společenství, však lze postupem podle čl. 13 odst. 2 rozhodnout, že navrhující organizace hradí celou zbývající část, kterou Společenství nefinancuje.

4. V případě opatření podle článku 7 hradí část, kterou Společenství nefinancuje, členské státy.

Podíl placený členskými státy může být rovněž financován z příjmů obdobných daním.

Článek 10

1. Subjekt nebo subjekty pověřené prováděním opatření podle čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 musí mít odborné znalosti dotyčných produktů a trhů a zdroje zaručující, že opatření budou prováděna co nejúčinněji a s ohledem na evropský rozměr těchto programů.

2. Ke kontrole opatření jiných než uvedených v čl. 9 odst. 1 písm. a) a k souvisejícím platbám jsou příslušné dotčené členské státy.

Článek 11

Výdaje Společenství na opatření podle článku 1 se považují za výdaje ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. e) nařízení (ES) č.1258/1999.

Článek 12

Prováděcí pravidla k tomuto nařízení se stanoví postupem podle čl. 13 odst. 2.

Článek 13

1. Komisi je nápomocen Řídící výbor pro oleje a tuky zřízený podle článku 37 nařízení č. 136/66/EHS [1] a řídící výbory zřízené příslušnými články dalších nařízení o společné organizaci zemědělských trhů (dále jen „výbory“). Řídící výbory jednají součinně.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 4 a 7 rozhodnutí č. 1999/468/ES.

Doba uvedená v čl. 4 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES je jeden měsíc.

3. Výbory přijmou své jednací řády.

Článek 14

Každé dva roky a poprvé do 31. prosince 2003 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění tohoto nařízení, zejména o vybraných programech a využití přidělených prostředků, a případně k ní připojí vhodné návrhy.

Článek 15

1. Zrušují se:

a) článek 11 nařízení Rady č. 136/66/EHS ze dne 22. září 1966 o zřízení společné organizace trhu s oleji a tuky [1];

b) článek 2 nařízení Rady (EHS) č. 1308/70 ze dne 29. června 1970 o společné organizaci trhu se lnem a konopím [2];

c) čl. 20 odst. 4 nařízení Rady (EHS) č. 3763/91 ze dne 16. prosince 1991 o zvláštních opatřeních pro francouzské zámořské departementy, týkajících se některých zemědělských produktů [3];

d) články 1 a 2 nařízení Rady (EHS) č. 1332/92 ze dne 18. května 1992, kterým se zavádějí zvláštní opatření pro stolní olivy [4];

e) čl. 31 odst. 4 nařízení Rady (EHS) č. 1600/92 ze dne 15. června 1992 o zvláštních opatřeních pro Azory a Madeiru týkajících se některých zemědělských produktů [5];

f) čl. 26 odst. 4 nařízení Rady (EHS) č. 1601/92 ze dne 15. června 1992 o zvláštních opatřeních pro Kanárské ostrovy týkajících se některých zemědělských produktů [6];

g) čl. 1 druhý pododstavec druhá odrážka a čl. 2 odst. 1 druhý pododstavec nařízení Rady (ES) č. 399/94 ze dne 21. února 1994 o zvláštních opatřeních pro sušené hrozny [7];

h) článek 54 nařízení Rady (ES) č. 2200/96 ze dne 28. října 1996 o společné organizaci trhu s ovocem a zeleninou [8];

i) čl. 35 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s vínem [9].

2. V nařízení (ES) č. 399/94 se v čl. 1 prvním pododstavci zrušují slova „a propagace“ a v čl. 2 odst. 2 slova „d) a e)“.

3. Zrušují se nařízení Rady (EHS) č. 1195/90 ze dne 7. května 1990 o opatřeních pro zvýšení spotřeby a využití jablek [10], (EHS) č. 1201/90 ze dne 7. května 1990 o opatřeních ke zvýšení spotřeby citrusových plodů [11], (EHS) č. 2067/92 ze dne 30. června 1992 o propagačních opatřeních pro jakostní hovězí a telecí maso a jeho uvádění na trh [12], (EHS) č. 2073/92 ze dne 30. června 1992 o propagaci spotřeby a rozšiřování trhu s mlékem a mléčnými výrobky ve Společenství [13], (ES) č. 2275/96 ze dne 22. listopadu 1996, kterým se zavádějí zvláštní opatření pro živé rostliny a květinářské produkty [14], a (ES) č. 2071/98 ze dne 28. září 1998 o informačních opatřeních pro opatřování hovězího a telecího masa etiketou [15].

4. Ustanovení, lhůty a nařízení uvedená v předchozích odstavcích zůstávají i nadále použitelná na propagační a informační programy, o kterých bylo rozhodnuto před vstupem v platnost prováděcího nařízení k tomuto nařízení.

---

[1] Úř. věst. L 172, 30.9.1996, s. 3025. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 2702/1999 (Úř. věst. L 327, 21.12.1999, s. 7).
[2] Úř. věst. L 146, 4.7.1970, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2702/1999.
[3] Úř. věst. L 356, 24.12.1991, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2598/95 (Úř. věst. L 267, 9.11.1995, s. 1).
[4] Úř. věst. L 145, 27.5.1992, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1267/95 (Úř. věst. L 123, 3.6.1995, s. 4).
[5] Úř. věst. L 173, 27.6.1992, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2348/96 (Úř. věst. L 320, 11.12.1996, s. 1).
[6] Úř. věst. L 173, 27.6.1992, s. 13. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2348/96.
[7] Úř. věst. L 54, 25.2.1994, s. 3.
[8] Úř. věst. L 297, 21.11.1996, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1257/1999 (Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 80).
[9] Úř. věst. L 179, 14.7.1999, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1622/2000 (Úř. věst. L 194, 31.7.2000, s. 1).
[10] Úř. věst. L 119, 11.5.1990, s. 53.
[11] Úř. věst. L 119, 11.5.1990, s. 65.
[12] Úř. věst. L 215, 30.7.1992, s. 57.
[13] Úř. věst. L 215, 30.7.1992, s. 67.
[14] Úř. věst. L 308, 29.11.1996, s. 7. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2702/1999.
[15] Úř. věst. L 265, 30.9.1998, s. 2.

Článek 16

Komise přijme postupem podle čl. 13 odst. 2 opatření nezbytná pro usnadnění přechodu od ustanovení uvedených v článku 15 k ustanovením tohoto nařízení.

Článek 17

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Použije se ode dne 1. ledna 2001.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. prosince 2000.

Za Radu

předseda

J. GLAVANY